

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Debrecenben, 2014. november hó 20. napján tartott tanácsülésen alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

Az Egri Törvényszék 2014. augusztus hó 22. napján kelt, 5.B.21/2014/2. számú - ... ügyvéd által képviselt pótmagánvádló vádindítványát elutasító - végzését helybenhagyja.

I n d o k o l á s :

A pótmagánvádló feljelentése alapján a Központi Nyomozó Főügyészség Debreceni Regionális Osztálya 3.Nyom.80/2014. számú határozatával a vádlott bíró elleni eljárást bűncselekmény hiányában megszüntette. A határozattal szemben 2014. március 19-én a pótmagánvádló panaszt nyújtott be a Legfőbb Ügyészség Kiemelt és Katonai Ügyek Főosztályára. A panaszt a Legfőbb Ügyészség Kiemelt és Katonai Ügyek Főosztálya Kf.1404/2014/2-3-I. számú határozatával, mint nem jogosulttól származót 2014. április 2. napján elutasította azzal, hogy a hivatali visszaélés bűntettének nincs passzív alanya vagy eredménye. Ebből következően e bűncselekménynek természetes személy sértettje nem lehet, a feljelentő pedig nem élhet panasszal a feljelentés elutasítása miatt, ha a bűncselekménynek nem sértettje.

... pótmagánvádlóként lépett fel az ügyben, a jogi képviseletét ... ügyvéd látta el és 2014. június hó 10. napján vádindítványt nyújtottak be a vádlott bíró ellen.

Az Egri Törvényszék 2014. augusztus hó 22. napján kelt, 5.B.21/2014/2. számú végzésével a vádindítványt elutasította a Be. 231. § (2) bekezdés c) pontja alapján.

A vádindítvány elutasítása ellen az Egri Törvényszékhez 2014. szeptember hó 11. napján, törvényes határidőn belül a pótmagánvádló fellebbezéssel élt, amelyben kifejtette, hogy álláspontja szerint az Egri Törvényszék végzése iratellenes és jogszabálysértő. Hivatali visszaélés esetében a jogtalan hátrány elszenvedése egyértelműen megalapozza a pótmagánvádlói legitimációt, azaz a sértetti pozíciót. Utalt arra is, hogy a bűncselekmény azon típusánál, amelybe a hivatali visszaélés tartozik, csak általában kizárt a pótmagánvád a 90/2011.Bkv. értelmében, így téves az Egri Törvényszék azon intézkedése, hogy a pótmagánvádat, mint nem jogosulttól származót elutasítja. Másfelől hivatkozott arra, hogy annak az eldöntését, hogy a vádlott által elkövetett cselekmény bűncselekmény-e, kizárólag a bíróság előtt lefolytatott bizonyítási eljárás alapozhatja meg. Álláspontja szerint

az ügyben eljáró bíró csak szándékosan adhatott jogszabálysértő utasítást az irodavezető részére, amikor az ingyenes, saját eszközzel történő másolat készítését megtiltotta. Ezért számára jogtalan hátrányt okozott, megnehezítette a tárgyalásra való felkészülést, ezáltal korlátozta a tisztességes eljáráshoz és az egyenlő bánásmódhoz való jogát, valamint utalt arra, hogy jelentős anyagi hátrány is „érhetne volna”. Mindezek alapján kérte az ítéletét, hogy helyezze hatályon kívül az Egri Törvényszék végzését és kötelezze eljárás lefolytatására.

Az elsőfokú bíróság pótmagánvádat elutasító végzésével kapcsolatosan a pótmagánvádló által előterjesztett fellebbezés nem alapos.

A BH2008. 327. számú eseti döntés értelmében a pótmagánvádas eljárásban a bíróságnak elsődlegesen abban a kérdésben kell állást foglalnia, hogy a bírósági eljárás lefolytatásának alaki (eljárásjogi) feltételei fennállnak-e; csak ennek igenlő megválaszolása után, eljárásjogi akadályok hiányában kerülhet sor a büntetőjogi felelősség anyagi jogi megalapozottságának a vizsgálatára és a büntetőjogi felelősség tekintetében anyagi jogerőhatással bíró értelmi határozat meghozatalára.

Pótmagánvád esetén, tehát a bíróságnak mindenekelőtt azt kellett eldöntenie, hogy a vádindítvány elutasításának van-e helye. A Be. 231. § (2) bekezdés a)-d) pontjaira figyelemmel ennek a vizsgálatnak ki kell terjednie a vádindítvány benyújtásához kapcsolódó eljárásjogi határidő betartásának, a pótmagánvádló jogi képviselete meglétének vizsgálata mellett a vád törvényességének ellenőrzésére is. Törvényes vád hiánya okából a vádindítványt el kell utasítani, ha az az alaki vagy a tartami követelményeknek nem felel meg.

I.

1. Helytállóan állapította meg a törvényszék azt, hogy ha az eljárást megszüntető határozat elleni panaszt elutasító felettes ügyészi határozat nem utal a pótmagánvádlói fellépés lehetőségére, nevezetesen arra, hogy a vádindítványt 60 napon belül kell benyújtani, a vádindítvány az igazolásra nyitva álló objektív határidőn, 6 hónapon belül benyújtható.

2. A vádindítvány csak jogi képviselet mellett nyújtható be, ez a vádindítvány tartalmi kelléke, az ezzel kapcsolatos feltételnek a pótmagánvádló megfelelt, mivel csatolta az ügyvédi meghatalmazást, amint ezt az Egri Törvényszék helyesen vizsgálta is. Ugyanakkor rögzíti az ítélet, hogy a pótmagánvádló a fellebbezését már önállóan, jogi képviselő nélkül terjesztette elő. A Be. 242. § (1) bekezdés d) pontja szerint a tárgyaláson a védő részvétele kötelező, ha pótmagánvádló lép fel. Ebből következőleg, ha a vádindítványt a bíróság elutasítja, nem szükséges védő részvétele az eljárásban, mivel az nem jut el a tárgyalási szakaszig (90/2011. BK vélemény III.1.).

A fellebbezést a pótmagánvádló személyesen terjesztette elő, jogi képviselő aláírása nélkül. Ezzel kapcsolatban megállapítható, hogy olyan nyilatkozat, amely az ügyvédi meghatalmazás megszűnésére utalna, az iratokból nem volt fellelhető. Másrészt az elsőfokú bíróság ítélete ellen a Be. 324. § (1) bekezdésnek c) pontja a pótmagánvádlónak biztosít fellebbezési jogot, mely a Be. 347. § (1) bekezdése értelmében jelen esetben, azaz végzés elleni fellebbezésnél is irányadó. A pótmagánvádló jogi képviselőjét a fellebbezésre

jogosultak között a Be. nem sorolja fel. A Be. idézett rendelkezéséből következően a pótmagánvádló képviselője az elsőfokú bíróság végzésével szemben csak a pótmagánvádló nevében eljárva terjeszthet elő fellebbezést, a pótmagánvádló jogi képviselőjét önálló, a pótmagánvádlótól független fellebbezési jog nem illeti meg. (90/2011. BK vélemény III.7.). A 2/2013. (VII. 8.) számú BK vélemény szerint ha bíróság a törvényes vád hiánya vagy a vád kellékhányossága miatt elutasítja a vádindítványt, az általános szabályok szerint fellebbezésnek van helye. A vádló, a vádlott és a védő jogainak törvényi szabályozásából azonban az következik, hogy az eljárás megszüntetése vagy a vádindítvány elutasítása miatt csak az jelenthet be fellebbezést, aki a vádat képviselte, tehát az ügyész, a magánvádló vagy a pótmagánvádló. A pótmagánvádló jogi képviselője arra jogosult, hogy a pótmagánvádlót megillető jogorvoslati nyilatkozatokat, indítványokat előterjessze a pótmagánvádló nevében akkor, ha a pótmagánvádló nincs jelen. (BE. Kommentár 1326. oldal - HVG Orac Kiadó, 2014.)

II.

Ezek után a vád törvényességét kellett vizsgálnia a bíróságnak, alaki illetve tartalmi szempontból.

Törvényes az a vád, amelyet a vádemelésre jogosult (alaki feltétel) konkrét személlyel szemben nyújtott be és tartalmazza e személlyel szembeni büntető igénye érvényesítésének ténybeli alapját, eleget tesz az alanyi és tárgyi meghatározottság, valamint személyre konkretizáltság törvényi követelményének (tartalmi feltétel).

Az alaki feltételek vizsgálata értelemszerűen megelőzi a tartalmi követelmények vizsgálatát.

Az alaki feltételek körében kell vizsgálni azt, hogy a felrótt bűncselekmény miatt emelt vád az arra jogosulttól származik-e:

A Be. 171. § (1) bekezdése értelmében bűncselekmény elkövetése miatt bárki tehet feljelentést, azonban a pótmagánvád előterjesztésére kizárólag csak a sértett jogosult (BH2007. 79.). Pótmagánvádlóként a sértett, értelemszerűen az adott bűncselekmény sértettje jogosult fellépni. A Be. 51. § alapján sértett az, akinek a jogát vagy jogos érdekét a bűncselekmény sértette vagy veszélyeztette. Sértett, s ekként pótmagánvádló természetes vagy jogi személy egyaránt lehet. Az eljárási törvény nem tartalmaz tételes rendelkezést abban a tekintetben, hogy mely törvényi tényállások esetében van helye pótmagánvádnak (BH2012. 31.), azonban ez nem jelenti azt, hogy e vonatkozásban nincsenek további korlátok. Az ítélőtábla e körben a következőkre mutat rá: Kétségtelen, hogy minden bűncselekménynek van valamilyen kihatása, következménye, mindez azonban nem jelenti, hogy minden bűncselekménynek feltétlenül van eljárásjogi, ekként pótmagánvádlóként fellépésre jogosult sértettje. A pótmagánvádló fellépésének perjogi lehetőségeit éppen ezért minden esetben a vádindítványban vád tárgyává tett egyes bűncselekmény konkrét törvényi tényállásának vizsgálata alapján lehet megállapítani, s ekként dönthető el, hogy az adott ügynek van-e büntetőjogi igény érvényesítésére jogosult sértettje, ekként helye van-e a pótmagánvád előterjesztésének (90/2011. BK vélemény, BH2010. 35.).

Ha a törvényi tényállás sértettet (passzív alanyt) vagy sértetti jogosultságot megalapozó eredményt nem tartalmaz, akkor általában még a természetes személyt ért esetleges konkrét sérelem sem alapozza meg az eljárásjogi sértetti jogosultságot, az adott bűncselekmény kapcsán megvalósult jogtárgy sérelem vagy veszélyeztetés rendszerint az állami, társadalmi vagy gazdasági rend sérelmével jár. A Kúria Bfv.III.878/2010/3. számú döntésében is kifejtette, hogy amennyiben a törvényi tényállás passzív alanyt (aki szükségképpen természetes személy) tartalmaz, akkor általában az őt ért sérelem egyben eljárásjogi sértetti jogosultságot is megalapozhat és ugyanígy, ha törvényi tényállás eredményt tartalmaz, ez esetben is, akár passzív alanyiség nélkül fennállhat a sértetti jogosultság, illetve a pótmagánvádlóként fellépés lehetősége. Ha azonban a törvényi tényállás egyiket sem tartalmazza, akkor nyilvánvaló, hogy az adott bűncselekmény általi jogsértés, veszélyeztetés az állami, társadalmi, gazdasági rend (mint jogtárgy) sérelmével jár és esetleges következménye konkrét természetes vagy jogi személyre nézve csupán áttételes.

A vádindítványban nevesített bűncselekmény a 2012. évi C. törvény 305. §-ában szabályozott hivatali visszaélés. Az előbbiekből levezethetően ezen bűncselekményre konkretizálva kellett vizsgálnia az Egri Törvényszéknek azt, hogy helye van-e pótmagánvádnak vagy sem.

A pótmagánvádló vádindítványában hivatkozott arra, hogy a 90/2011.BK vélemény az „általában” kifejezést használja, valamint hivatkozott a Debreceni Ítéltábla által 2010.El.II.C.7/7. számon kiadott vizsgálati anyagra is. A 2010. október 27. napján kelt vizsgálati anyag valóban tartalmazza azt a megállapítást, hogy a 2006-2010. évekre vonatkozóan végzett vizsgálatokból az volt levonható, hogy a régió ítélkezési gyakorlata nem rekesztette ki a pótmagánvádas eljárásokból a hivatali visszaélés büntetettét. Nyomatékosan rögzíti az ítéltábla azonban, hogy az anyag összegzést tartalmazott, és nem jogértelmezési kérdésben való állásfoglalást.

Figyelemmel a pótmagánvádló által felhozottakra, és különös tekintettel az „általában” kifejezés konkrét bűncselekménynél való vizsgálatára, a bírói gyakorlatra, az alábbiak állapíthatók meg:

A már hivatkozott Kúria Bfv. III.878/2010/3. számú végzése, amely 2011. február hó 01. napján kelt, akként foglalt állást az akkor hatályos 1978. évi IV. tv. szerinti 225. §-al kapcsolatban, hogy nem tartalmaz passzív alanyt, elkövetése nem közvetlenül okozza konkrét személy tényleges és közvetlen jog-vagy jogos érdekbeli sérelmét, illetve nem közvetlenül vezet annak veszélyéhez, hanem közvetve.

A Kommentár a Büntető Törvénykönyvhöz c. kötet (Szerkesztette: Karsai Krisztina, Közigazgatási és Jogi Kiadványok, Complex Kiadó, Budapest 2013) 634. oldala taglalja a pótmagánvádas kérdéskört a hivatali visszaélés tekintetében, különösen azért is, mert a magyarázat szerint az „utóbbi időben a pótmagánvadás kapcsán került előtérbe az a vita, hogy egyáltalán van-e sértettje a hivatali visszaélésének”. A kommentár akként foglal állást, hogy a 90/2011. Bkv. óta több eseti döntés is született, amely szerint nincs sértettje

a hivatali visszaélésnek, így pótmagánvádnak sincs helye. (BH2011.246., BH2012.257). A kommentár szerint leszögezhető, hogy közvetlen sértettje ezen bűncselekménynek nincs, de előfordulhat, hogy közvetetten valakinek a jogát, jogos érdekét sérti vagy veszélyezteti a bűncselekmény.

A Btk. Kommentár (HVG Orac Kiadó, Bp. 2013. 1170. oldala szintén felhívja a BH.2012.257. számú eseti döntést, amely szerint a hivatali visszaélés büntette miatt nincs helye pótmagánvádnak, az így benyújtott vád nem törvényes.

A Btk. Kommentár különös részének 5. kötete (Nemzeti Közszerkesztő és Tankönyvkiadó Budapest 2013., főszerkesztő Dr. Polt Péter, 224. oldal) pedig szintén arra az álláspontra helyezkedik, hogy a passzív alany a deliktum eshetőleges eleme.

Megjegyzi az ítéletábra, hogy a BH2012.257.számú eseti döntés pertörténeti anyagából az adott ügyben eljáró jogi képviselő fellebbezésében utalás történt arra, hogy „e kérdésben nincs egységes gyakorlat”, ahol jogtalan hátrány következett, ott nem kizárt a pótmagánvád.

A joggyakorlat egységesítése érdekében nyomon követhető a Kúria állásfoglalása és iránymutatása a kommentárokból is.

Másfelől a törvényi tényállás eredményt nem tartalmaz, így még azon esetben is, amikor egy adott cselekmény passzív alanyt tartalmaz ugyan, de eredményt nem, a sérelem, illetve annak lehetősége közvetett, akkor különösen a konkrét törvényi tényállás mentén vizsgálándó, hogy a pótmagánvádnak, ekként a sértett általi büntetőigény érvényesítésének helye van-e.

III.

Vizsgálni kellett azt, hogy a bűncselekmény elkövetése közvetlenül okozza-e konkrét személy tényleges és közvetlen jogos érdekbeli sérelmét.

A Be. Kommentár 1087. oldala (HVG Orac Kiadó, Budapest 2014.) rámutat arra:a pótmagánvádló fellépése esetén körültekintően kell vizsgálni azt is, hogy a sértetti igény alapja csupán egyszerű károsulti vagyoni érdek, avagy az adott bűncselekménnyé nyilvánításban megtestesülő büntetőjogi érdekhez szorosan kötődő, abban gyökerező olyan jog vagy jogos érdekbeli sérelem, illetve veszélyeztetettség, amely az adott természetes vagy jogi személyre konkretizált és közvetlen. A kizárólag károsulti vagyonjogi érdek, illetve igény érvényesítésének ugyanis nem feltétele a bűnösség megállapítása, a pótmagánvád pedig nem a polgári jogi igény érvényesítésének, hanem a büntetőigény realizálásának korrekciós eszköze. A Be. 54. § (1) bekezdés, (2) bekezdése alapján a sértett a büntetőeljárásban csak azt a polgári jogi igényt érvényesítheti, ami a vád tárgyává tett cselekmény következtében keletkezett, ha viszont a sértett polgári jogi igénye büntetőeljárásban való érvényesíthetőségének feltétele a sérelem közvetlensége, a távoli következmény közömbös, akkor nyilvánvalóan büntetőigénye érvényesítésének lehetősége sem lehet ennél tágabb. Az ellentétes álláspont oda vezetne, hogy a büntetőeljárásban a pótmagánvádló közvetve áttételes ért sérelme alapján büntetőigényt érvényesíthetne, viszont sérelméből fakadó polgári jogi igényt nem. A büntetőjogi érdekekkel szoros kötöttségre utal egyébként a Be. 229. § (2) bekezdése is, amikor a sértettnek „az ellene

elkövetett bűncselekményre" vonatkozó iratok megismerésének lehetővé tételét írja le. Az esetleges sérelem polgárjogi felróhatósága értelemszerűen független a bűnösség megállapítását célzó büntetőjogi igény érvényesíthetőségétől (BH2012. 3.).

Az ítéletábra álláspontja szerint jelen ügyben a pótmagánvádlót ért közvetett érdeksérelem nem állapítható meg. Miskolci Járásbíróság Elnöke által 2013.El.XV.A.1. b) pont 12/4. szám alatti 2013. november hó 20. napján kelt tájékoztatás értelmében a pótmagánvádló részére az ügy nyomozási iratai másolásra kerültek és azokat hitelesítésüket követően november 20. napján el is postázták a részükre. A Kúria 2012 december 3. napján kelt Bfv.I.1546/2012/2. számú végzésében kifejtette, hogy ha a bűncselekmény általi jogsértés, veszélyeztetés az állami, társadalmi, vagy gazdasági rend (mint jogtárgy) sérelmével jár, és az esetleges következmény a konkrét természetes vagy jogi személyre nézve csupán áttételes, nincs helye pótmagánvádnak.

Megjegyzi az ítéletábra, hogy hasonlóan a hamis vád büntettségéhez, amelynél a bűncselekmény megvalósulása nem közvetlenül okozza konkrét személy tényleges és közvetlen jog-vagy jogos érdekbeli sérelmét, illetve nem közvetlenül vezet annak veszélyéhez. Így a hamis vád esetében (1978.évi IV. tv.233.§ (1) bekezdés a) pontja) - bár közvádra üldözendő és passzív alanyt is feltételező bűncselekmény-, nincs lehetőség pótmagánvádló fellépésére.

IV.

A vád törvényessége tartalmi elemeinek vizsgálata:

E körben az ítéletábra elsődlegesen a 2/2013. (VII. 8.) BK véleményre utal (A büntetőjogi tárgyú büntető kollégiumi vélemények felülvizsgálatáról), mely szerint a törvényes vád minimális tartalmi követelménye, hogy meghatározott személy pontosan körülírt büntető törvénybe ütköző cselekménye miatt a bírósági eljárás lefolytatását kezdeményezi. Ha ezek nem teljesülnek, bírósági eljárás nem indulhat, illetve nem folytatható. A Be. 2. § (2) bekezdése meghatározza a törvényes váddal szemben támasztott minimális tartalmi követelményeket. A vád törvényességnek tartalmi feltételei szempontjából indokolt a Be. 2. § (2) bekezdés és a 217. § (3) bekezdésének az egybevetése. A Be. 217. § (3) bekezdése értelmében a vádirat tartalmazza a) a vádlottnak a 117. § (1) bekezdésében felsorolt személyi adatait, b) a vád tárgyává tett cselekmény leírását, c) a vád tárgyává tett cselekmény a Btk. szerinti minősítését, d) az eljárás megindításához szükséges külön törvényi feltétel meglétét, e) a bíróság hatáskörére, illetékességére vonatkozó jogszabályok megjelölését, f) a büntetés kiszabására vagy intézkedés alkalmazására vonatkozó indítványt, g) bejelentett polgári jogi igényt továbbá egyéb indítványokat, h) tárgyalásra idézendők és arról értesítendő indítványozását, i) a bizonyítási eszközök megjelölését, j) a tárgyaláson való bizonyítás felvételének sorrendjére való indítványt.

A vád törvényességének elengedhetetlen tartalmi eleme, hogy meghatározott személy ellen irányuljon. A Be. 2. § (2) bekezdésének előírása a terhelt személyének egyértelmű, beazonosítható módon való megnevezését, illetve feltüntetését várja el, ugyanakkor a Be. 2. §-ának (2) bekezdése szerinti meghatározott személy kitétel nyilvánvalóan akkor is megállapítható, ha a vádirat nem teljes körűen tartalmazza a terhelt Be. 117. §-ának (1) bekezdése szerinti személyi adatait. Helytállóan állapította meg az Egri Törvényszék azt,

hogy ugyan nem tartalmazza a vádlottnak a Be. 117. § (1) bekezdésében felsorolt személyi adatait, azonban az tény, hogy a vádindítványt e miatt nem lehet elutasítani, mivel a vádlott személyazonossága ezek hiányában is kétséget kizáróan megállapítható, nevezetesen a vádlott bíró személye.

Nélkülözhetetlen tartalmi elem továbbá, hogy a vádindítvány pontosan körülírt, büntető törvénybe ütköző cselekményt tartalmazzon. A vád tárgyává tett cselekmény körülírása akkor pontos, ha a vádló indítványában ismertetett történeti tényállás tartalmazza a bűncselekmény törvényi tényállási elemeinek megfelelő konkrét tényeket. Helytállóan állapította meg a törvényszék azt, hogy a vádindítvány tartalmazza a Be. 217. § (3) bekezdés a)-tól c), valamint g) és h) pontjában felsoroltakat.

A Complex Jogtár magyarázata a Btk. 305. §-ához a következőképpen szól. A bűncselekmény jogi tárgya az államapparátus törvényes, szabályszerű működésébe, valamint az állami szervekbe és a hivatalos személyekben vetett bizalom. A hivatali hatáskör túllépéséről akkor beszélhetünk, amikor a hivatalos személy olyan tevékenységet fejt ki, amely hatáskörén kívül esik, amelynek végzésére nincs joga. Ezzel a magatartással a hivatalos személy másnak jogtalan hátrányt okoz. A hátrány az elkövetőtől eltérő más személynek kell elszenvednie, ugyanakkor a bűncselekmény csak egyenes szándékkal követhető el, a törvény a szándékon túl a célzatot is megköveteli. A BH1997. 59. számú eseti döntés értelmében a hivatali visszaélés büntette célzatos bűncselekmény, célzat hiányában a cselekmény legfeljebb fegyelmi vétség megállapításának alapjául szolgálhat. Kötelesség szándékos megsértése célzat hiányában csupán fegyelmi vétség alapjául szolgálhat és csupán akkor minősül hivatali visszaélés büntettének, ha a kötelességszegés a jogtalan hátrány céljából történik. Amennyiben célzat nincs, akkor bűncselekmény nem állapítható meg.

A BH1992. 299. számú eseti döntés értelmében a hivatali visszaélés büntette megállapításának csak akkor van helye, ha hivatalos személy által megvalósított hatáskör túllépés vagy hivatali helyzettel való visszaélés célzatosan a jogtalan hátrány okozásának, illetve a jogtalan előny szerzésének a célzatával történt. Tehát a hivatali visszaélés büntettét az a hivatalos személy követi el, aki azért, hogy jogtalan hátrányt okozzon vagy jogtalan előnyt szerezzen hivatali kötelességét megszegje, hatáskörét túllépi vagy hivatali helyzetével egyébként visszaél.

Egyetértett az ítélőtábla az elsőfokú bíróság azon megállapításával, hogy a vádban megjelölt cselekmény bizonyítottsága esetén sem meríti ki a büntető törvénykönyvben meghatározott törvényi tényállást, így a Be. 231.§ (2) bekezdés d) pontja szerinti elutasításnak is helye lehetett volna.

A pótmagánvádló fellebbezésében leírt azon kitétel kapcsán, miszerint azt, hogy a vádlott által elkövetett cselekmény bűncselekmény-e, csak bíróság előtt lefolytatott bizonyítási eljárás alapozhatja meg, az ítélőtábla szükségesnek tartja kiemelni az alábbiakat: a bíróság elsősorban az eljárásjogi feltételeket vizsgálja, amennyiben ez a vizsgálat nemleges, akkor a pótmagánvádat befogadva köteles a büntetőjogi felelősség anyagi jogi megalapozottságának a vizsgálatára is.

Ha a vádindítvány az alaki, tartalmi követelményeknek nem felel meg, a Be. 231. § (2) bekezdés c) pontja alapján a vádindítvány elutasításának van helye, ezért megalapozottan döntött a törvényszék a vádindítvány elutasításáról elsődlegesen a c) pont alapján.

Megjegyzi egyébiránt az ítélőtábla, hogy abban az esetben, ha a vád törvényes, de a vádindítványban szereplő történeti tényállás nem bűncselekmény, akkor eljárást megszüntető határozatot kell hozni, amely érdemi állásfoglalás és anyagi kötőerővel rendelkezik.

Helytállóan utalt a törvényszék az 1/2013.(V.8.) BK véleményre is, miszerint a Be.552. §(1) bekezdése szerinti, a mentelmi jog felfüggesztését a bíróságnak csak akkor kell indítványozni, ha a vádindítvány elutasításának vagy az eljárás bűncselekmény hiányában történő megszüntetésének nincs helye.

Figyelemmel e fentiekre, megalapozottan utasította el az elsőfokú bíróság a vádindítványt, az ítélőtábla a Be. 360. § (1) bekezdés a) pontja alapján tartott tanácsülésen eljárva, a Be. 371. § (1) bekezdése alapján a végzést helybenhagyta, és záradékkal ellátta.

Debrecen, 2014. november 20.

Dr. Balla Lajos sk. a tanács elnöke, Szabóné Dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk. a tanács tagja, előadó, Dr. Bakó József sk. a tanács tagja.

Záradék: az Egri Törvényszék 2014. augusztus hó 22. napján kelt 5.B.21/2014/2. számú végzése a mai napon jogerős.

Debrecen, 2014. november 20.

. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke